

Men jeg kunne godt tænke mig at spørge fru Britta Schall Holberg, hvad det er for overvejelser, som har ført til, at fru Britta Schall Holberg nu synes, at det her finansieringssystem er rigtig godt, når det nu ikke var ret godt for nogle få måneder siden.

Kl. 20:10

Den fg. formand (Pernille Frahm):
Ordføreren.

Kl. 20:10

Britta Schall Holberg (V):

Jamen jeg forholder mig i og for sig til det, der er meldt ud til kommunerne. I øvrigt er det jo en bedre refusionsordning end den, der oprindeligt blev meldt ud, for da blev der meldt 38 pct. ud, og det var det, vi reagerede på. Måske kan det være, at den reaktion, vi er kommet med, har betydet, at det faktisk blev sat op til 40 pct. Jeg har godt set, at der er nogle teaterfolk, der synes, at vi skulle have været højere op, men det var dog immervæk højere op end det, vi startede med, og det synes jeg vi så kan glæde os over.

Kl. 20:10

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Der er ikke flere korte bemærkninger, så jeg siger tak til ordføreren. Den næste i ordførerrækken er fru Karin Nødgaard fra Dansk Folkeparti.

Kl. 20:11

(Ordfører)

Karin Nødgaard (DF):

Når vi i dag skal debattere egnsteatrenes økonomiske vilkår, synes jeg, det er meget vigtigt, at der som udgangspunkt for debatten er en politisk enighed om, at det er vigtigt, at der er egnsteatre, og at disse på mange måder har det godt og fungerer fint i deres hjemkommuner. Det er også vigtigt at slå fast, at der gennem de senere år, hvor Dansk Folkeparti sammen med regeringen har båret finansloven igennem, er blevet afsat yderligere ressourcer til egnsteatrene, ressourcer, som har ændret sig betydeligt, fra, som vi også har hørt tidligere, at have ligget på ca. 38 mio. kr. i år 2000 – altså på et tidspunkt, hvor vi havde en socialdemokratisk ledet regering – til i dag at være en bevilling på ca. 70 mio. kr. Og det må jo siges at være noget af en forbedring.

Der, hvor forslagsstillerne så gør de store indvendinger, er mod den overgangsordning og de ændringer, der skete i forbindelse med kommunalreformen, hvor det blev aftalt, at staten fremover skulle have ansvaret for de dele af kulturen, der har et nationalt islæt, og at de nye store kommuner skulle tage sig af dem med lokal forankring. Denne ordning finder Dansk Folkeparti

fortsat hensigtsmæssig. Vi har stor tiltro til, at kommunerne ønsker kulturen som et af deres mange tilbud til borgerne og sætter den meget højt på prioriteringslisten. Vil man have et godt teatertilbud af kvalitet, må der selvfølgelig også følge penge med. Det er kommunerne godt klar over, og det er da positivt, at flere har valgt at etablere egnsteatre og også støtte dem.

Forslagsstillerne nævner den økonomiske afmatning. Det er et faktum, at når samfundet befinder sig i en krisetid, vil det være sandsynligt, at det også vil kunne mærkes på teaterområdet. Men vi må ikke glemme, at det hverken er i dag eller i morgen, at afmatningen vil ramme teatrene, som den rammer på andre områder i samfundet, da der som en del af egnsteaterordningen er et krav om, at der skal indgås en egnsteateraftale, som fastlægger teatrenes økonomi mindst 4 år ud i fremtiden.

I forslaget bliver der i bemærkningerne skrevet om de økonomiske forhold vedrørende Det Kongelige Teater, og at man på nationalscenen modtager flere statskroner end på egnsteatrene. Der vil jeg gerne slå fast, at det ikke er muligt at drage paralleller mellem disse to bevillinger, da der jo her netop er tale om to forskellige institutioner: den ene national, den anden lokal. Jeg ved heller ikke, om det skal forstås således, at Socialdemokraterne ønsker, at der skal tages penge fra Det Kongelige Teaters budget for at overføre det til egnsteatrene.

For Dansk Folkeparti er det, som jeg siger hver gang, vi behandler et forslag fra Socialdemokraterne, som foreslår yderligere ressourcer til forskellige områder uden at anvise, hvorfra pengene skal komme, vigtigt, at vi i Dansk Folkeparti som økonomisk ansvarligt parti finder ud af, hvorfra pengene skal komme, og hvordan finansieringen skal udmøntes, inden vi lover noget. Dansk Folkeparti vælger at være aktive i finanslovforhandlingerne, og det kunne jo være fint, hvis andre var det samme, så de ad den vej kunne være med til at finde midlerne.

Når dette er nævnt, vil jeg ikke undlade at fremføre, at vi i Dansk Folkeparti er glade for, at kulturen på mange områder, også egnsteaterområdet, udvikler sig rundtomkring i Danmark, og at vi ser mange lokale initiativer vokse og blive stærke, og at der rundtom i landet er mange gode kulturtilbud af høj kvalitet til borgerne. For Dansk Folkeparti er det ikke et spørgsmål om at skulle vælge mellem hovedstaden og de store byer og så provinsen; for os drejer det sig om, at